

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Carmina. ex cap. 23. & 24. Numer.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

TE quoque Musa, inui veteris mem-
nisse Balami;
Cuius Idumeas perhibent ad carmina
rupes,

Et iuga palmiferi quondam tremuisse Phogori:
Vnde per Arnonis late spatiantia vallem
Castrâ videns Hebræa senex; Altaria, dixit,
Hic mihi, Sefhorida, septem strue, de grege
septem
Huc vitulos, agnos huc septem siste. sit aræ
Hostia quæque sua. numero Deus impare gaudet.

B A L A C.

Ecce tot hic aræ quot precipis: en super aram
Hostia quæque suam. Nihil hic nisi carmina
desunt
Deuoneas quibus Isacidas. Tibi rumpitur
anguis
Carminibus: fac Israël rumpatur iisdem.
Sed prius augurium capta, de more, secundum.

A a. 5

B A-

... qui vultum Omnipotentis
intuitus est, qui cadit, & sic aperiuntur ocu-
li eius:

Quàm pulchra tabernacula tua Iacob, &
tentoria tua Israël! vt valles nemorosæ, vt
horti iuxta fluuios irrigui, vt tabernacula qua
fixit Dominus, quasi cedri prope aquas.

Fluet aqua de situla eius, & semen illius
erit in aquas multas.

Tolletur propter Agag, rex eius, & aufere-
tur regnum illius.

Deus

A,
Sic mi.
Arboribus
Ilicibus, sic cur.
O quantum sobole
Qui volet illius num.
Ante, quot appellant ad
Aut ubi precipitans inue-
nam,
Effusa quot in arua cadant stagn.
Quis reget hanc primus gentem? a-
cretum
Beniamini video iuuenem. quantum insta-
illo est?
Qui comites cingunt latus? ut super-eminet
omnes?
Felix ille, suo si non ignouerit hosti,
Si non oranti veniam donarit Agago,
Hunc propter regno cadet, & stirps tota ne-
potum.

Tanti

Illius, ossaque
erabunt sagittis.

cubans dormiuit vt leo, & quasi leona,
nam fuscitare nemo audebit.

Qui benedixerit tibi, erit & ipse benedi-
ctus: qui maledixerit, in maledictione repu-
tabitur.

Ica-

Victoris, iam festos spectare triumphos:
Quem se fert curru Rex conspiciendus eburno?
Vt viridi in saltu leo procubat, ut ve leana
Venantum securam iacet: sic otia victor
Festades colet, ô tantum mihi suppetat aui
Quantum sat fuerit victori fausta precari!
Qui tibi lata canent Epinicia, maxime Regum,
Illis mella fluant, illis nascatur amomum.
Si quis erit, Diris qui te deuouerit, illi
Pro violâ, spiritus veniat paliurus acutis.

BA-

Respondit Balaam ad Balac : Nonne nuntijs tuis, quos misisti ad me, dixi : Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non potero præterire sermonem Domini Dei mei, ut vel boni quid vel mali proferam ex corde meo : sed quidquid Dominus dixerit, hoc loquar?

Verum-

B A L A A M.

*Non ego nescieram te munera plurima, fando
Quæ numerare vales, pretium dare posse Ba-
lamo*

*Carminis: at non, si montes promiseris auri,
Vertere, Saphorida, decreta aeterna valebo.*

*Mene putas hac sponte loqui? mihi maximus
auctor*

*Est Deus, hic vati numeros & carmina dicat.
Quæ iubet, illa cano. Si quid tamen hæc mea,
si quid*

Consilio

De Iacob erit qui dominetur, & perdat reliquias ciuitatis.

Cumque vidisset Amalec, assumens parabolam, ait:

Principium Gentium Amalec, cuius extrema perdentur.

Vidit quoque Cinæum; & assumpta parabola, ait: Robustum quidem est habitaculum
uum:

Consilio poterit prodesse industria vobis,
 Experiar; teque hinc discedens pauca monebo.
 Abripit interea quò Numinis aura, sequamur.
 Pax igitur linguis. ego filius ille Bioris
 Os animumque Deo plenus, mihi visa profabor.
 Eminus ecce nouum video procedere sidus:
 Ecce domo nascens orietur stella Iacobi.
 Stella, Iacobe, tibi; tibi se demittet ab aethra
 Ipse Deus, praesens qui sceptrum Hebraea ca-
 pisset.

Huius in aduentum iam nunc Moabitica
regna

Responsis horrent caelestibus; horret Idume,
 Et iuga nimborum trepidant turbata Seiri.
 Hic Israëli trans ultima Bactra, Scythasque,
 Proferet imperium, quod nec mare terminet
 ingens.

Si qua sub axe iacet Mundi plaga, quò neque
nauta

Cornua Sidonij torserunt haecenus, extra
 Astrorum Solisque vias, huic seruiet uni.
 Unus enim terris hic omnibus aurea condet
 Saecula, purgato monstris immanibus Orbe.
 Quò fessum rapis infelix Amalecia vatem
 Terra, antiqua, potens olim? fata aspera, fata
 Nunc te dira manent, nunc alto à culmine
 praeceps

Acta rues. Neque vos melior fortuna Cinai
 Excipiet; quamuis firmissima saxa tenetis.

B b

Hinc,

tuum: sed si in petra posueris nidum tuum,
& fueris electus de stirpe Cin, quamdiu po-
teris permanere? Assur enim capiet te.

Assumptaque parabola iterum locutus est.
Heu! quis victurus est, quando ista faciet
Deus?

Venient in trieribus de Italia, superabunt
Assyrios, vastabuntque Hebræos, & ad ex-
tremum etiam ipsi peribunt.

*Hinc, velut è nido quò conguessere columba,
Vos celer Assyrij depellet militis arcus.*

*Assyrio sed & impendent, sua fata vicissim:
Namque senescentis sub saecula novissima Mun-*
di,

*Ille tuas supplex agnoscet, Roma, secures:
Hoc tibi nomen erit, nunc es sine nomine*
tellus.

Ipse quoque Hebraeus longâ obsidione pre-
metur;

*Inuitâque ingum Latij ceruice subibit.
Nec minùs instabiles rerum tu maxima Roma*
Experiere vices: quoniam sors omnia versat.

*Augur ab his tacuit; celi què è parte serenâ
Intonnit leuissimum, quod tot praesagia firmet.*

I S A I Æ

C A P. XII.

Confitebor tibi Domine, quoniam
iratus es mihi: conuersus est furor
tuus, & consolatus es me.

Ecce Deus Saluator meus, fiducialiter
agam, & non timebo:

Quia